

**Пропозиції, які отримані від представників бізнесу, стосовно законодавчих актів чи їх складових норм,
що не відповідають та/або суперечать політиці державного економічного управління**

№ з/п	Зміст положення (діюча норма)	Запропонована редакція	Обґрунтування
		ПОДАТКОВИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ	
1.	Стаття 187. 1 187.1. Датою виникнення податкових зобов'язань з постачання товарів/послуг вважається дата, яка припадає на податковий період, протягом якого відбувається будь-яка з подій, що сталася раніше: а) дата зарахування коштів від покупця/замовника на банківський рахунок платника податку як оплата товарів/послуг, що підлягають постачанню, а в разі постачання товарів/послуг за готівку - дата оприбуткування коштів у касі платника податку, а в разі відсутності такої - дата інкасації готівки у банківській установі, що обслуговує платника податку; б) дата відвантаження товарів, а в разі експорту товарів - дата оформлення митної декларації, що засвідчує факт перетинання митного кордону України, оформлена відповідно до вимог митного законодавства, а для послуг - дата оформлення документа, що засвідчує факт постачання послуг платником податку.	Стаття 187. 1 187.1. Датою виникнення податкових зобов'язань з постачання товарів/послуг вважається дата відвантаження товарів, а в разі експорту товарів - дата оформлення митної декларації, що засвідчує факт перетинання митного кордону України, оформлена відповідно до вимог митного законодавства, а для послуг - дата оформлення документа, що засвідчує факт постачання послуг платником податку. 	1) Сама назва податку вже передбачає виникнення бази оподаткування та самого податку саме з додаткової вартості, яка виникає при завершенні певної господарської операції і ніяк не може бути сформована в момент зарахування коштів на р/р платника ПДВ. 2) Дуже багато підприємств працюють на умовах передплати за товари/послуги. Досить часто на момент передплати ще не встановлена остаточна ціна, номенклатура контракту, а в разі імпорту товарів ще не відомі коди УКТЗЕД. Тобто реєструвати ПН по суті нема на що. Тому реєструється Податкова накладна (ПН) «хоть на щось» а потім по закінченні господарської операції виникає необхідність в реєстрації Розрахунків коригування до такої ПН, що буває дуже важко, а іноді технічно не можливо через заокруглення сум. 3) В доповнення до п.2 скажу, що в разі, якщо перша подія – це передплата в розмірі 30% від вартості трактора (умовно), або послуги, то ПН

			на 0,3333 шт. трактора, або 0,3333 послуги виглядає дуже маразматично. А це досить простий приклад. Є так звані «рваные сделки», коли передплати чергуються з частковими відвантаженнями. Так це просто жахіття для будь-якого платника ПДВ. Це взагалі нехтування логікою обліку та непотрібне навантаження СЕА ПДВ внаслідок реєстрації купи дрібних і нелогічних ПН та РК. 4) В разі виникнення зобов'язань з ПДВ виключно по даті відвантаження товарів будемо мати тільки позитивний ефект: - На момент відвантаження вже точно відомі: номенклатура, кількість, остаточна ціна, код УКТЗЕД (ДКПП) товару або послуги і випадків складання РК стане в десятки(!) разів менше; - Не буде розриву між бухгалтерським обліком і податковим, все стане на свої місця і буде логічно; - Не буде розбіжностей між зведеними даними в деклараціях з ПДВ та декларації з прибутку. А з приводу цих розбіжностей податківці постійно чіпляються до платників і потребують роз'яснень, хоча це дуже-дуже тупо вимагати таких роз'яснень при різному підході нарахування зобов'язань. - Буде зменшена корупційна складова при перевірці, бо просто буде менше помилок в обліку.
--	--	--	--

			- І, нарешті, бухгалтер підприємства зможе піти у відпустку більш, ніж не тиждень (хоч і має право відпочивати не менш, ніж 24 дні), а може разом із всім колективом (немає відвантажень взагалі) і не сіпатися, що там хтось заплатив кошти і ви це пропустили.
2.	Стаття 291.4. Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:	Стаття 291.4. Суб'єкти господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності, поділяються на такі групи платників єдиного податку:	
	2) друга група — фізичні особи — підприємці, які здійснюють... Дія цього підпункту не поширюється на фізичних осіб — підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (група 70.31 КВЕД ДК 009:2005)	2) друга група — фізичні особи — підприємці, які здійснюють... Дія цього підпункту не поширюється на фізичних осіб — підприємців, які надають посередницькі послуги з купівлі, продажу, оренди та оцінювання нерухомого майна (<i>клас 68.31</i> КВЕД ДК 009:2010)	Зміни обумовлені тим, що зараз діють коди видів економічної діяльності ДК 009:2010
3.	Стаття 291.5. Не можуть бути платниками єдиного податку першої — третьої груп:	Стаття 291.5. Не можуть бути платниками єдиного податку першої — третьої груп:	
	291.5.2. фізичні особи — підприємці, які здійснюють технічні випробування та дослідження (група 74.3 КВЕД ДК 009:2005)	291.5.2. фізичні особи — підприємці, які здійснюють технічні випробування та дослідження (<i>клас 71.20</i> КВЕД ДК 009:2010)	
4.	Стаття 291.7. Для цілей цієї глави під побутовими послугами населенню, які надаються першою та другою групами платників єдиного податку, розуміються такі види послуг:	Стаття 291.7. Для цілей цієї глави під побутовими послугами населенню, які надаються першою та другою групами платників єдиного податку, розуміються такі види послуг:	
	1) виготовлення взуття за індивідуальним замовленням; 2) послуги з ремонту взуття;	1) <i>виробництво</i> взуття за індивідуальним замовленням; 2) послуги з ремонту взуття;	Назви видів діяльності мають відповідати кодам видів економічної діяльності ДК 009:2010

	3) виготовлення швейних виробів за індивідуальним замовленням; 4) виготовлення виробів із шкіри за індивідуальним замовленням; 5) виготовлення виробів з хутра за індивідуальним замовленням; 6) виготовлення спіднього одягу за індивідуальним замовленням; і т.д. 36) послуги перукарень; 37) ритуальні послуги; і т.д.	3) виготовлення швейних виробів за індивідуальним замовленням; 4) <i>виробництво одягу та інших виробів</i> зі шкіри за індивідуальним замовленням; 5) виготовлення виробів з хутра за індивідуальним замовленням; 6) <i>виробництво</i> спіднього одягу за індивідуальним замовленням; і т.д. 36) <i>надання послуг перукарнями та салонами краси;</i> 37) <i>Організування поховань і надання суміжних послуг;</i> і т.д.	
5.	Стаття 294. Податковий (звітний) період	Стаття 294. Податковий (звітний) період	
	294.1. Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку першої, другої та четвертої груп є календарний рік. Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку третьої групи є календарний квартал.	294.1. Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку першої, другої та четвертої груп є календарний рік. Податковим (звітним) періодом для платників єдиного податку третьої групи є календарний квартал. <i>294.1.1. Податковим (звітним) періодом є календарний квартал для платників єдиного податку першої або другої груп, які відповідно до пп. 296.5.1. п. 296.5. ст. 296 цього Кодекса перевищили протягом року обсяг доходу, визначеного у пункті 291.4 статті 291 цього Кодексу, або самостійно прийняли рішення про перехід на сплату податку за ставками, встановленими для платників єдиного податку</i>	Дані уточнення дозволять усунути протиріччя між статтями 294 і 296.5.1, та визначає порядок подання декларації у разі припинення діяльності

		<i>другої або третьої (фізичні особи — підприємці) груп, або відмовились від застосування спрощеної системи оподаткування у зв'язку з переходом на сплату інших податків і зборів, визначених цим Кодексом, або прийняли рішення про державну реєстрацію припинення юридичних осіб або припинення підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця.</i>	
6.	Стаття 296.5.1. Платники єдиного податку першої та другої груп подають до контролюючого органу податкову декларацію у строки, встановлені для квартального податкового (звітного) періоду, у разі перевищення протягом року обсягу доходу, визначеного у пункті 291.4 статті 291 цього Кодексу, або самостійного прийняття рішення про перехід на сплату податку за ставками, встановленими для платників єдиного податку другої або третьої (фізичні особи — підприємці) груп, або відмови від застосування спрощеної системи оподаткування у зв'язку з переходом на сплату інших податків і зборів, визначених цим Кодексом. При цьому у податковій декларації окремо відображаються обсяг доходу, оподаткований за ставками, визначеними для платників єдиного податку першої та другої груп, обсяг доходу, оподаткований за ставкою 15 відсотків, обсяг доходу, оподаткований за новою ставкою єдиного податку, обраною згідно з умовами, визначеними цієї главою, авансові внески, встановлені пунктом 295.1 статті 295 цього Кодексу.	Стаття 296.5.1. Платники єдиного податку першої та другої груп подають до контролюючого органу податкову декларацію у строки, встановлені для квартального податкового (звітного) періоду, у разі перевищення протягом року обсягу доходу, визначеного у пункті 291.4 статті 291 цього Кодексу, або самостійного прийняття рішення про перехід на сплату податку за ставками, встановленими для платників єдиного податку другої або третьої (фізичні особи — підприємці) груп, або відмови від застосування спрощеної системи оподаткування у зв'язку з переходом на сплату інших податків і зборів, визначених цим Кодексом. <i>Таку податкову декларацію платники першої або другої груп подають, починаючи зі звітності за квартал, в якому відбулися такі зміни до кінця податкового (звітного) року.</i> <i>У разі державної реєстрації припинення юридичних осіб та державної реєстрації припинення підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця, які є платниками єдиного податку, остання податкова декларація подається за податковий (звітний) період, у якому відповідним контролюючим органом отримано від державного реєстратора</i>	Дані уточнення дозволять усунути протиріччя між статтями 294 і 296.5.1 та визначає порядок подання декларації у разі припинення діяльності

		<i>повідомлення про проведення державної реєстрації такого припинення.</i> <i>Таку податкову декларацію платники, які є платниками єдиного податку, та прийняли рішення про державну реєстрацію припинення юридичних осіб або припинення підприємницької діяльності фізичної особи — підприємця, подають податкову декларацію за останній базовий податковий (звітний) період, протягом 30 календарних днів з дня проведення державної реєстрації такого припинення.</i> При цьому у податковій декларації окремо відображаються обсяг доходу, оподаткований за ставками, визначеними для платників єдиного податку першої та другої груп, обсяг доходу, оподаткований за ставкою 15 відсотків, обсяг доходу, оподаткований за новою ставкою єдиного податку, обраною згідно з умовами, визначеними цієї главою, авансові внески, встановлені пунктом 295.1 статті 295 цього Кодексу.	
7.	Стаття 257. Подання декларації і строки сплати рентної плати	Стаття 257. Подання декларації і строки сплати рентної плати	
	257.3.3. з рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України — за місцем податкової реєстрації; 257.3.4. з рентної плати за спеціальне використання води — за місцем податкової реєстрації;	257.3.3. з рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України — <i>за місцем податкової реєстрації;</i> 257.3.4. з рентної плати за спеціальне використання води — <i>за місцем податкової реєстрації;</i>	
	257.6. У разі якщо місце обліку платника рентної плати не збігається з місцезнаходженням ділянки надр, платник рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин та платник рентної плати за користування надрами в	257.6. У разі якщо місце обліку платника рентної плати не збігається з місцезнаходженням ділянки надр, платник рентної плати за користування надрами для видобування корисних копалин та платник рентної плати за користування надрами в цілях, не пов'язаних з	

	цілях, не пов'язаних з видобуванням корисних копалин, подає за місцем податкової реєстрації платника або уповноваженої особи копію податкової декларації та копію платіжного документа про сплату податкових зобов'язань з рентної плати.	видобуванням корисних копалин, подає <i>за місцем податкової реєстрації</i> платника або уповноваженої особи копію податкової декларації та копію платіжного документа про сплату податкових зобов'язань з рентної плати.	
8.	Стаття 14. Визначення понять	Стаття 14. Визначення понять	В ст. 14 ПКУ не має визначеного поняття <i>«місце податкової реєстрації»</i>, є поняття «місце взяття на податковий облік». Необхідно прописати в ПКУ або визначення цього поняття «місце податкової реєстрації» (в ст. 14), або внести зміни в статті Розділу IX. Рентна плата таким чином, щоб замість «місця податкової реєстрації» було «місце взяття на податковий облік».
9.	Стаття 286.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму плати за землю щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають до відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. <i>При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається витяг із технічної документації про нормативну грошову оцінку земельної ділянки, а надалі такий витяг подається у</i>	Стаття 286.2. Платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму плати за землю щороку станом на 1 січня і не пізніше 20 лютого поточного року подають до відповідного контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік за формою, встановленою у порядку, передбаченому статтею 46 цього Кодексу, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. Підставою розрахунку суми плати за землю є витяг із технічної документації про нормативну грошову оцінку земельної ділянки, який платник плати за землю	

	<i>разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.</i>	зобов'язаний отримати та подати його копію разом з декларацією виключно у таких випадках: - під час подання першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю); - у разі внесення до Державного земельного кадастру змін щодо розміру та цільового призначення відповідної земельної ділянки; - у разі затвердження компетентним органом нової нормативної грошової оцінки землі, проведеної згідно із Законом України «Про оцінку земель». У разі не виконання платником плати за землю обов'язку, зазначеного абзацом другим цього пункту, підставою розрахунку суми плати за землю є витяг із технічної документації про нормативну грошову оцінку земельної ділянки, отриманий відповідним контролюючим органом за місцезнаходженням земельної ділянки станом на дату звернення такого органу за отриманням відповідного витягу.	
10.	відсутній	1) Доповнити главу 11 «Відповідальність» ПК України новою статтею 128² в наступній редакції: «128². Порухення порядку обчислення плати за землю У разі неотримання та неподання платником плати за землю до відповідного	

		контролюючого органу за місцезнаходженням земельної ділянки витягу із технічної документації про нормативну грошову оцінку земельної ділянки, у випадках, встановлених п. 286.2 ст. 286 цього Кодексу, що мало наслідком заниження бази оподаткування земельної ділянки, - тягиуть за собою накладення штрафу в розмірі 3 відсотків суми податку, що підлягає нарахуванню та/або сплаті до бюджету».	
11.	Стаття 266.2.2. Не є об'єктом оподаткування: ... є) будівлі промисловості, зокрема виробничі корпуси, цехи, складські приміщення промислових підприємств;	Стаття 266.2.2. Не є об'єктом оподаткування: ... є) будівлі промисловості, віднесені до групи "Будівлі промислові та склади" (код 125) <u>Державного класифікатора будівель та споруд ДК 018-2000</u>, що використовуються за призначенням у господарській діяльності суб'єктів господарювання, основна діяльність яких класифікується у секціях В-Ф <u>КВЕД ДК 009:2010</u>, та не здаються їх власниками в оренду, лізинг, позичку;	266.2.2. Не є об'єктом оподаткування: ... є) будівлі промисловості, віднесені до групи "Будівлі промислові та склади" (код 125) <u>Державного класифікатора будівель та споруд ДК 018-2000</u>, що використовуються за призначенням у господарській діяльності суб'єктів господарювання, основна діяльність яких класифікується у секціях В-Ф, Н <u>КВЕД ДК 009:2010</u>, та не здаються їх власниками в оренду, лізинг, позичку;

12.	Стаття 14.1.212. реалізація підакцизних товарів (продукції) - будь-які операції на митній території України, що передбачають відвантаження підакцизних товарів (продукції) згідно з договорами купівлі-продажу, міни, поставки та іншими господарськими, цивільно-правовими договорами з передачею прав власності або без такої, за плату (компенсацію) або без такої, незалежно від строків її надання, а також безоплатного відвантаження товарів, у тому числі з давальницької сировини, реалізація суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів. Реалізація пального або спирту етилового для цілей розділу VI цього Кодексу - будь-які операції з фізичної передачі (відпуску, відвантаження) пального або спирту етилового з переходом права власності на таке пальне або спирт етиловий чи без такого переходу, за плату (компенсацію) чи без такої плати на митній території України з акцизного складу / акцизного складу пересувного: - до акцизного складу; - до акцизного складу пересувного; - для власного споживання чи промислової переробки; - будь-яким іншим особам. Поняття "реалізація спирту етилового" застосовується виключно для суб'єктів господарювання, що здійснюють діяльність з виробництва спирту етилового.	Стаття 14.1.212. реалізація підакцизних товарів (продукції) - будь-які операції на митній території України, що передбачають відвантаження підакцизних товарів (продукції) згідно з договорами купівлі-продажу, міни, поставки та іншими господарськими, цивільно-правовими договорами з передачею прав власності, за плату (компенсацію) або без такої, незалежно від строків її надання, а також безоплатного відвантаження товарів, у тому числі з давальницької сировини, реалізація суб'єктами господарювання роздрібної торгівлі підакцизних товарів. Не вважаються реалізацією підакцизних товарів операції з надання товарів у межах цивільно-правових договорів, які не передбачають передачі прав власності на такі товари; Реалізація пального або спирту етилового для цілей розділу VI цього Кодексу - будь-які операції з фізичної передачі (відпуску, відвантаження) пального або спирту етилового з переходом права власності на таке пальне або спирт етиловий чи без такого переходу, за плату (компенсацію) чи без такої плати на митній території України з акцизного складу / акцизного складу пересувного: - до акцизного складу; - до акцизного складу пересувного; - для власного споживання чи промислової переробки; - будь-яким іншим особам. Поняття "реалізація спирту етилового" застосовується виключно для суб'єктів господарювання, що здійснюють діяльність з виробництва спирту етилового.	Внесення змін дозволить чітко визначати порядок оподаткування операцій з передачі підакцизних товарів по цивільно-правовим договорам, які не передбачають передачі права власності, зокрема, по договорам зберігання. Наразі має місце суб'єктивний підхід контролюючих органу при визначенні об'єкта оподаткування по операціям з передачі підакцизних товарів на зберігання, що призводить до донарахувань зобов'язань з акцизного податку та податку на додану вартість.
------------	---	--	--

	Не вважаються реалізацією пального операції з фізичної передачі (відпуску, відвантаження) пального на митній території України: у споживчій тарі ємністю до 5 літрів (включно), крім операцій з реалізації такого пального його виробниками; при використанні пального суб'єктами господарювання, які не є розпорядниками акцизного складу / акцизного складу пересувного, що передано (відпущено, відвантажено) платником акцизного податку таким суб'єктам господарювання виключно для потреб власного споживання чи промислової переробки. До власного споживання також відносяться операції із заправлення паливом за договорами підряду при одночасному виконанні таких умов: а) замовники за договорами підряду не здійснюють реалізацію пального іншим особам, крім реалізації бензолу поза межами митної території України в митному режимі експорту; б) заправлення здійснюється в паливний бак машин, механізмів, техніки та обладнання для агропромислового комплексу, паливний бак транспортних засобів спеціального призначення або паливний бак спеціального обладнання чи пристрою, які: призначені для виконання робіт на землях сільськогосподарського або лісового призначення, на землях, наданих гірничим підприємствам для видобування корисних копалин та розробки родовищ корисних	Не вважаються реалізацією пального операції з фізичної передачі (відпуску, відвантаження) пального на митній території України: у споживчій тарі ємністю до 5 літрів (включно), крім операцій з реалізації такого пального його виробниками; при використанні пального суб'єктами господарювання, які не є розпорядниками акцизного складу / акцизного складу пересувного, що передано (відпущено, відвантажено) платником акцизного податку таким суб'єктам господарювання виключно для потреб власного споживання чи промислової переробки. До власного споживання також відносяться операції із заправлення паливом за договорами підряду при одночасному виконанні таких умов: а) замовники за договорами підряду не здійснюють реалізацію пального іншим особам, крім реалізації бензолу поза межами митної території України в митному режимі експорту; б) заправлення здійснюється в паливний бак машин, механізмів, техніки та обладнання для агропромислового комплексу, паливний бак транспортних засобів спеціального призначення або паливний бак спеціального обладнання чи пристрою, які: призначені для виконання робіт на землях сільськогосподарського або лісового призначення, на землях, наданих гірничим підприємствам для видобування корисних копалин та розробки родовищ корисних копалин, а також для виконання робіт з будівництва доріг; належать іншим особам; виконують роботи протягом строку дії договору підряду виключно на зазначених у	
--	--	---	--

	копалин, а також для виконання робіт з будівництва доріг; належать іншим особам; виконують роботи протягом строку дії договору підряду виключно на зазначених у цьому пункті землях, що перебувають у власності або користуванні замовника; в) транспортні засоби, що здійснюють заправлення в паливний бак машин, механізмів, техніки та обладнання для агропромислового комплексу, у паливний бак транспортних засобів спеціального призначення або в паливний бак спеціального обладнання чи пристрою, зазначені в підпункті "б" цього підпункту, повинні бути обладнані витратомірами-лічильниками на кожному місці відпуску пального наливом з такого транспортного засобу. Реалізація суб'єктами господарювання роздрібною торгівлю підакцизних товарів - продаж пива, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну безпосередньо громадянам та іншим кінцевим споживачам для їх особистого некомерційного використання незалежно від форми розрахунків, у тому числі на розлив у ресторанах, кафе, барах, інших об'єктах громадського харчування;	цьому пункті землях, що перебувають у власності або користуванні замовника; в) транспортні засоби, що здійснюють заправлення в паливний бак машин, механізмів, техніки та обладнання для агропромислового комплексу, у паливний бак транспортних засобів спеціального призначення або в паливний бак спеціального обладнання чи пристрою, зазначені в підпункті "б" цього підпункту, повинні бути обладнані витратомірами-лічильниками на кожному місці відпуску пального наливом з такого транспортного засобу. Реалізація суб'єктами господарювання роздрібною торгівлю підакцизних товарів - продаж пива, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, тютюну та промислових замінників тютюну безпосередньо громадянам та іншим кінцевим споживачам для їх особистого некомерційного використання незалежно від форми розрахунків, у тому числі на розлив у ресторанах, кафе, барах, інших об'єктах громадського харчування;	
--	---	---	--

13.	Стаття 213.2. Операції з підакцизними товарами, які не підлягають оподаткуванню: ... Відсутня	Стаття 213.2. Операції з підакцизними товарами, які не підлягають оподаткуванню: ... Стаття 213.1.10. передача підакцизних товарів (продукції) платником податку у межах цивільно-правових договорів, які не передбачають передачі прав власності на такі товари.	
14.	Стаття 189.1. У разі здійснення операцій відповідно до пункту 198.5 статті 198 цього Кодексу база оподаткування за необоротними активами визначається виходячи з балансової (залишкової) вартості, що склалася станом на початок звітного (податкового) періоду, протягом якого здійснюються такі операції (у разі відсутності обліку необоротних активів - виходячи із звичайної ціни), а за товарами/послугами - виходячи з вартості їх придбання.	Стаття 189.1 У разі здійснення операцій відповідно до пункту 198.5 статті 198 цього Кодексу база оподаткування за необоротними активами визначається виходячи з балансової (залишкової) вартості, що склалася станом на початок звітного (податкового) періоду, протягом якого здійснюються такі операції (у разі відсутності обліку необоротних активів - виходячи із звичайної ціни), за послугами – виходячи з вартості їх придбання, а за товарами - за вартістю вибуття запасів відповідно до даних бухгалтерського обліку.	Має місце невідповідність норм податкового та бухгалтерського обліку. ПКУ вимагає нарахування ПДВ за вартістю придбання, проте в бухгалтерському обліку в більшості випадків підприємства не ведуть облік запасів за ціною придбання.
15.	Стаття 168.1.5 Якщо оподатковуваний дохід нараховується податковим агентом, але не виплачується (не надається) платнику податку, то податок, який підлягає утриманню з такого нарахованого доходу, підлягає перерахуванню до бюджету податковим агентом у строки, встановлені цим Кодексом для місячного податкового періоду.	Стаття 168.1.5 Якщо оподатковуваний дохід нараховується податковим агентом, але не виплачується (не надається) платнику податку, то податок, який підлягає утриманню з такого нарахованого доходу, підлягає перерахуванню до бюджету податковим агентом у строки, встановлені цим Кодексом для місячного податкового періоду, окрім виплат, пов'язаних з тимчасовою втратою працездатності.	У випадку затримки фінансування від ФСС за лікарняними листами: якщо фінансування від ФСС не надходить до закінчення граничного строку сплати податків, передбачених пп. 168.1.5 ПКУ, з метою запобігання штрафних санкцій, підприємству необхідно провести сплату податків за такими лікарняними листами протягом 30 днів передплатою, що призводить до фінансування за рахунок підприємства.
16.	Стаття 187.1 Датою виникнення податкових зобов'язань з постачання товарів/послуг вважається дата, яка припадає на податковий період, протягом якого відбувається будь-яка з подій, що сталася раніше: б) ...а для послуг - дата	Стаття 187.1 Датою виникнення податкових зобов'язань з постачання товарів/послуг вважається дата, яка припадає на податковий період, протягом якого відбувається будь-яка з подій, що сталася раніше: б) ...а для	Задля усунення розбіжностей у визначенні періоду виникнення податкових зобов'язань з постачання товарів/послуг у випадку складання електронних актів наданих послуг.

	оформлення документа, що засвідчує факт постачання послуг платником податку.	послуг - дата складання документа, що засвідчує факт постачання послуг платником податку.	Напр., документ складено 31.01., а підписано електронним підписом 01.02, відповідно виникає спірне питання: нараховувати ПДВ 31.01. чи 01.02.
17.	п.23 підрозділу XX перехідних положень ПКУ, «тимчасово до 1 січня 2022 року від оподаткування податком на додану вартість звільняються операції з постачання відходів та брухту чорних і кольорових металів, а також паперу та картону для утилізації (макулатури та відходів) товарної позиції 4707 згідно з УКТ ЗЕД»	п.23 підрозділу XX перехідних положень ПКУ, «тимчасово до 1 січня 2022 року від оподаткування податком на додану вартість звільняються операції з постачання відходів та брухту чорних і кольорових металів, а також паперу та картону для утилізації (макулатури та відходів) товарної позиції 4707 згідно з УКТ ЗЕД. У разі здійснення операцій, звільнених відповідно до цього пункту, положення пункту 198.5 статті 198 цього Кодексу та положення статті 199 цього Кодексу не застосовуються щодо таких операцій, починаючи з дати введення пільги за цим пунктом .	З одного боку, було введено пільгу з ПДВ щодо паперу для утилізації. З іншого боку, дія пільги повністю нівелюється нормами ст.199 та 198.5 щодо нарахування ПДВ за операціями, коли товари використовуються в неоподатковуваних операціях.
18.	пп.177.4.4 п.177.4 ст.177 інші витрати, до складу яких включаються витрати, що пов'язані з веденням господарської діяльності, які не зазначені в підпунктах 177.4.1-177.4.3 цього пункту, до яких відносяться витрати на відрядження найманих працівників, на послуги зв'язку, реклами, плати за розрахунково-касове обслуговування, на оплату оренди, ремонт та експлуатацію майна, що використовується в господарській діяльності, на транспортування готової продукції (товарів), транспортно-експедиційні та інші послуги, пов'язані з транспортуванням продукції (товарів), вартість придбаних послуг, прямо пов'язаних з виробництвом товарів, виконанням робіт, наданням послуг.	пп.177.4.4 п.177.4 ст.177 інші витрати, до складу яких включаються витрати, що пов'язані з веденням господарської діяльності, які не зазначені в підпунктах 177.4.1-177.4.3 цього пункту, до яких відносяться витрати на відрядження найманих працівників, на послуги зв'язку, реклами, плати за розрахунково-касове обслуговування, на оплату оренди, ремонт та експлуатацію майна, що використовується в господарській діяльності, на транспортування готової продукції (товарів), транспортно-експедиційні та інші послуги, пов'язані з транспортуванням продукції (товарів), вартість придбаних послуг, прямо пов'язаних з виробництвом товарів, виконанням робіт, наданням послуг, та всі інші витрати, які пов'язані з веденням господарської діяльності підприємця;	Органи податкової служби з посиланням на п. 177.4 ПКУ обмежують фізичних осіб – підприємців у віднесенні до витрат сум сплачених відсотків, які нараховані платнику податків за користування кредитом, незалежно від того, що кредит отримувався для здійснення підприємницької діяльності. Аналогічна позиція і щодо витрат на страхування, бухгалтерських, юридичних та консультаційних послуг. Така позиція податкової служби наведена, зокрема, у роз'ясненнях розміщених у Загальнодоступному інформаційно-довідковому ресурсі «ЗІР» (категорія 104.5).

19.	абз.7 пп. 177.4.6 п.177.4 ст. 177 не підлягають амортизації такі основні засоби: земельні ділянки, об'єкти житлової нерухомості, легкові автомобілі	абз.7 пп. 177.4.6 п.177.4 ст. 177 не підлягають амортизації такі основні засоби: земельні ділянки, об'єкти житлової нерухомості.	У разі наявності легкового автомобіля, незалежно від того, чи він власний чи орендований, який використовується у господарській діяльності, витрати на його утримання в т.ч. амортизація, повинні включатися до витрат підприємця.
20.	пп.177.4.3 п.177.4 ст.177 суми податків, зборів, пов'язаних з проведенням господарської діяльності такої фізичної особи - підприємця (крім податку на додану вартість для фізичної особи - підприємця, зареєстрованого як платник податку на додану вартість, та акцизного податку, податку на доходи фізичних осіб з доходу від господарської діяльності, податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, з об'єктів житлової нерухомості); суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у розмірах і порядку, встановлених законом; платежі, сплачені за одержання ліцензій на провадження певних видів господарської діяльності фізичною особою - підприємцем, одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, пов'язаних з господарською діяльністю фізичної особи - підприємця;	пп.177.4.3 п.177.4 ст.177 суми податків, зборів, пов'язаних з проведенням господарської діяльності такої фізичної особи - підприємця (крім податку на додану вартість для фізичної особи - підприємця, зареєстрованого як платник податку на додану вартість, податку на доходи фізичних осіб з доходу від господарської діяльності, податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, з об'єктів житлової нерухомості); суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у розмірах і порядку, встановлених законом; платежі, сплачені за одержання ліцензій на провадження певних видів господарської діяльності фізичною особою - підприємцем, одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, пов'язаних з господарською діяльністю фізичної особи - підприємця;	До витрат не включаються деякі суми податків, зборів, які пов'язані з проведенням господарської діяльності фізичною особою – підприємцем (ст. 177.4.3 ПКУ): <i>Акцизний податок</i>, на включення сплаченого акцизу до витрат ФОП також діє пряма заборона, встановлена пп. 177.4.3 ПКУ. При цьому, відповідно до пп. 177.4.3 є можливість не відносити до доходу тільки суми акцизного податку з реалізованих суб'єктами господарювання роздрібною торгівлю підакцизних товарів. Тобто, до витрат, наприклад, не попаде сума акцизного податку сплачено при ввезенні на митну територію України підакцизного товару призначеного для ведення власної господарської діяльності (не перепродажу
21.	Стаття 39. Трансфертне ціноутворення	Видалити у повному обсязі	Якщо українська фірма придбає будь який товар дешевше у будь якої іноземної чи української фірми, то це лише збільшить її прибуток в Україні, а отже, така фірма сплатить більший податок на прибуток в Україні. Дана стаття - казуїстика для створення перешкод для бізнесу та створення

			бази для свавілля чиновників. Нічого спільного з дерегуляцією. Навпаки - це інквізиція за вигаданими і абсурдними підставами.
22.	Стаття 103, пункт 103.3 : Для цілей застосування цього пункту у випадках, коли резиденти - суб'єкти кінематографії України сплачують роялті нерезидентам за субліцензійними договорами за використання або за надання права на використання аудіовізуальних творів (у тому числі фільмів), а також об'єктів авторського права та/або суміжних прав, що використовуються при виробництві (створенні) аудіовізуальних творів (у тому числі фільмів), такі нерезиденти вважаються бенефіціарними (фактичними) отримувачами (власниками) щодо таких роялті"	Стаття 103, пункт 103.3 абзац 6 викласти в такій редакції: Для цілей застосування цього пункту у випадках, коли резиденти - суб'єкти кінематографії України, суб'єкти господарювання, які провадять діяльність у сфері телебачення і радіомовлення відповідно до <u>Закону України</u> "Про телебачення і радіомовлення" сплачують роялті нерезидентам за субліцензійними договорами за використання або за надання права на використання аудіовізуальних творів (у тому числі фільмів), а також об'єктів авторського права та/або суміжних прав, що використовуються при виробництві (створенні) аудіовізуальних творів (у тому числі фільмів), такі нерезиденти вважаються бенефіціарними (фактичними) отримувачами (власниками) щодо таких роялті".	Суб'єкти господарювання, які провадять діяльність у сфері телебачення і радіомовлення відповідно до <u>Закону України</u> "Про телебачення і радіомовлення" сплачують значні обсяги роялті нерезидентам за субліцензійними договорами за використання аудіовізуальних творів (програм та передач мовлення). Статус Нерезидентів, що отримують дохід у вигляді роялті потребує суттєвого, тривалого встановлення достатності повноважень, встановлення обставин щодо користування та розпорядження таким доходом. Питання різнотрактування у визначенні бенефіціарного (фактичного) власника щодо таких роялті є таким же суттєвим, як і для суб'єктів кінематографії.
23.	Стаття 14, пункт 14.1 пп.14.1.225. роялті - будь-який платіж, отриманий як винагорода за використання або за надання права на використання об'єкта права інтелектуальної власності, а саме на будь-які літературні твори, твори мистецтва або науки, включаючи комп'ютерні програми, інші записи на носіях інформації, відео- або аудіокасети, кінематографічні фільми або плівки для радіо- чи телевізійного мовлення,	Стаття 14, пункт 14.1 пп.14.1.225. роялті - будь-який платіж, в тому числі платіж, що сплачується користувачем об'єктів авторського права і (або) суміжних прав на користь організацій колективного управління, відповідно до Закону України «Про ефективне управління майновими правами правовласників у сфері авторського права і (або) суміжних прав», отриманий як	

	передачі (програми) організацій мовлення, інші аудіовізуальні твори, будь-які права, які охороняються патентом, будь-які зареєстровані торговельні марки (знаки на товари і послуги), права інтелектуальної власності на дизайн, секретне креслення, модель, формулу, процес, права інтелектуальної власності на інформацію щодо промислового, комерційного або наукового досвіду (ноу-хау).	винагорода за використання або за надання права на використання об'єкта права інтелектуальної власності, а саме на будь-які літературні твори, твори мистецтва або науки, включаючи комп'ютерні програми, інші записи на носіях інформації, відео- або аудіокасети, кінематографічні фільми або плівки для радіо- чи телевізійного мовлення, передачі (програми) організацій мовлення, інші аудіовізуальні твори, будь-які права, які охороняються патентом, будь-які зареєстровані торговельні марки (знаки на товари і послуги), права інтелектуальної власності на дизайн, секретне креслення, модель, формулу, процес, права інтелектуальної власності на інформацію щодо промислового, комерційного або наукового досвіду (ноу-хау).	
24.	Стаття 140. Різниці, які виникають при здійсненні фінансових операцій	Стаття 140. Різниці, які виникають при здійсненні фінансових операцій	
	140.5. Фінансовий результат податкового (звітного) періоду збільшується: 140.5.7. на суму витрат по нарахуванню роялті у повному обсязі, якщо роялті нараховані на користь: 2) нерезидента, який не є бенефіціарним (фактичним) отримувачем (власником) роялті, за виключенням випадків, коли бенефіціар (фактичний власник) надав право отримувати роялті іншим особам.	140.5. Фінансовий результат податкового (звітного) періоду збільшується: 140.5.7. на суму витрат по нарахуванню роялті у повному обсязі, якщо роялті нараховані на користь: 2) нерезидента, який не є бенефіціарним (фактичним) отримувачем (власником) роялті, за виключенням випадків, коли бенефіціар (фактичний власник) надав право отримувати роялті іншим особам. Для цілей застосування цього підпункту у випадках, коли резиденти - суб'єкти	

	Для цілей застосування цього підпункту у випадках, коли резиденти - суб'єкти кінематографії України сплачують роялті нерезидентам за субліцензійними договорами за використання або за надання права на використання аудіовізуальних творів (у тому числі фільмів), а також об'єктів авторського права та/або суміжних прав, що використовуються при виробництві (створенні) аудіовізуальних творів (у тому числі фільмів), такі нерезиденти вважаються бенефіціарними (фактичними) отримувачами (власниками) щодо таких роялті; 3) нерезидента щодо об'єктів, права інтелектуальної власності щодо яких вперше виникли у резидента України. У разі виникнення розбіжностей між контролюючим органом та платником податку стосовно визначення особи, у якої вперше виникли (були набуті) права інтелектуальної власності на об'єкт інтелектуальної власності, такі контролюючі органи зобов'язані звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, для отримання відповідного висновку. Вимоги цього підпункту не застосовуються до випадків нарахування суб'єктом кінематографії роялті за використання об'єктів права інтелектуальної власності (фільмів, літературних творів, музичних творів, творів образотворчого мистецтва, фотографічних творів, фонограм, відеограм), крім випадків, коли резидент України - суб'єкт кінематографії, у якого	кінематографії України сплачують роялті нерезидентам за субліцензійними договорами за використання або за надання права на використання аудіовізуальних творів (у тому числі фільмів), а також об'єктів авторського права та/або суміжних прав, що використовуються при виробництві (створенні) аудіовізуальних творів (у тому числі фільмів), такі нерезиденти вважаються бенефіціарними (фактичними) отримувачами (власниками) щодо таких роялті; 3) нерезидента щодо об'єктів, права інтелектуальної власності щодо яких вперше виникли у резидента України. У разі виникнення розбіжностей між контролюючим органом та платником податку стосовно визначення особи, у якої вперше виникли (були набуті) права інтелектуальної власності на об'єкт інтелектуальної власності, такі контролюючі органи зобов'язані звернутися до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, для отримання відповідного висновку. Вимоги цього підпункту не застосовуються до випадків нарахування суб'єктом кінематографії роялті за використання об'єктів права інтелектуальної власності (фільмів, літературних творів, музичних творів, творів образотворчого мистецтва, фотографічних творів, фонограм, відеограм), крім випадків, коли резидент України - суб'єкт кінематографії, у якого виникли майнові авторські та суміжні права внаслідок створення (виготовлення) ним вказаних творів, якщо він у подальшому передав чи здійснив відчуження майнових авторських або суміжних прав нерезиденту та здійснює	
--	---	--	--

	виникли майнові авторські та суміжні права внаслідок створення (виготовлення) ним вказаних творів, якщо він у подальшому передав чи здійснив відчуження майнових авторських або суміжних прав нерезиденту та здійснює нарахування роялті за використання цього об'єкта; 4) нерезидента, який не підлягає оподаткуванню у відношенні роялті в державі, резидентом якої він є; 5) особи, яка сплачує податок у складі інших податків, крім фізичних осіб, які оподатковуються в порядку, встановленому розділом IV цього Кодексу; 6) юридичної особи, яка відповідно до цього Кодексу звільнена від сплати цього податку чи сплачує цей податок за ставкою, іншою, ніж встановлена в пункті 136.1 статті 136 цього Кодексу. Відсутній	нарахування роялті за використання цього об'єкта; 4) нерезидента, який не підлягає оподаткуванню у відношенні роялті в державі, резидентом якої він є; 5) особи, яка сплачує податок у складі інших податків, крім фізичних осіб, які оподатковуються в порядку, встановленому розділом IV цього Кодексу; 6) юридичної особи, яка відповідно до цього Кодексу звільнена від сплати цього податку чи сплачує цей податок за ставкою, іншою, ніж встановлена в пункті 136.1 статті 136 цього Кодексу. Вимоги цього підпункту не застосовуються до випадків нарахування роялті на користь організацій колективного управління, що здійснюють свою діяльність відповідно до Закону України «Про ефективне управління майновими правами правовласників у сфері авторського права і (або) суміжних прав».	
25.	Стаття 177. Оподаткування доходів, отриманих фізичною особою - підприємцем від провадження господарської діяльності, крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування	Стаття 177. Оподаткування доходів, отриманих фізичною особою - підприємцем від провадження господарської діяльності, крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування	
	177.4.3. суми податків, зборів, пов'язаних з проведенням господарської діяльності такої фізичної особи - підприємця (крім податку на додану вартість для фізичної особи - підприємця, зареєстрованого як платник податку на додану вартість, та акцизного податку, податку на доходи фізичних осіб з доходу від господарської діяльності, податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, податку на	177.4.3. суми податків, зборів, пов'язаних з проведенням господарської діяльності такої фізичної особи - підприємця (крім податку на додану вартість для фізичної особи - підприємця, зареєстрованого як платник податку на додану вартість, та акцизного податку, податку на доходи фізичних осіб з доходу від господарської діяльності, податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, з об'єктів житлової	

	нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, з об'єктів житлової нерухомості); суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у розмірах і порядку, встановлених законом; платежі, сплачені за одержання ліцензій на провадження певних видів господарської діяльності фізичною особою - підприємцем, роялті сплачені на користь організацій колективного управління відповідно до Закону України «Про ефективне управління майновими правами правовласників у сфері авторського права і (або) суміжних прав» , одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, пов'язаних з господарською діяльністю фізичної особи - підприємця;	нерухомості); суми єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування у розмірах і порядку, встановлених законом; платежі, сплачені за одержання ліцензій на провадження певних видів господарської діяльності фізичною особою - підприємцем, роялті сплачені на користь організацій колективного управління відповідно до Закону України «Про ефективне управління майновими правами правовласників у сфері авторського права і (або) суміжних прав» , одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, пов'язаних з господарською діяльністю фізичної особи - підприємця;	
	МИТНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ		
26.	Стаття 7. пункт 2. Митна справа здійснюється з дотриманням прийнятих у міжнародній практиці форм декларування товарів, методів визначення митної вартості товарів, систем класифікації та кодування товарів та системи митної статистики, інших загальновизнаних у світі норм і стандартів	Стаття 7. пункт 2. Митна справа здійснюється з дотриманням прийнятих у міжнародній практиці форм декларування товарів, визначення митної вартості товарів на підставі експортної декларації країни відправника товару, систем класифікації та кодування товарів та системи митної статистики, інших загальновизнаних у світі норм і стандартів.	Застосування митними органами багатьох "методів" свавільного визначення ними вартості імпортованого товару є підставою для зловживань, корупції та знущання над підприємцями. Єдиним методом фіксації митними органами вартості товару має бути інвойс виробника та експортна декларація країни відправника товару. Все інше - злочинне самоуправство митних органів.
27.	Стаття 50. Цілі використання відомостей про митну вартість товарів. - пункт1.частина 2) та частина 4)	Видалити частину 2) та частину 4) пункту 1 статті 50.	Дана вартість є підставою для - нарахування митних платежів; та може бути використана для - ведення митної статистики; застосування жодних інших заходів державного тиску на підставі вартості товару не повинно бути
28.	Стаття 52. Заявлення митної вартості товарів.	Видалити частину 3) нести всі додаткові витрати, пов'язані з коригуванням митної	Ніякого кригування митної вартості не має бути, якщо імпортер

	пункт 2. Декларант або уповноважена ним особа, які заявляють митну вартість товару, зобов'язані: частина 3)	вартості або наданням митному органу додаткової інформації.	надав інвойс та експортну декларацію країни відправника. Жодної додаткової інформації декларант не має надавати митному органу. Митний орган має право перевірити оригінал експортної декларації через власний безкоштовний запит до митних органів країни відправника товару.
29.	Стаття 52. пункт 3. частина 2) на випуск у вільний обіг товарів, що декларуються: у разі визнання митним органом заявленої митної вартості товарів - за умови сплати митних платежів згідно із заявленою митною вартістю; у разі згоди декларанта або уповноваженої ним особи з рішенням митного органу про коригування митної вартості товарів - за умови сплати митних платежів згідно з митною вартістю, визначеною митним органом; у разі незгоди декларанта або уповноваженої ним особи з рішенням митного органу про коригування заявленої митної вартості товарів - за умови сплати митних платежів згідно із заявленою митною вартістю товарів та надання гарантій відповідно до розділу X цього Кодексу в розмірі, визначеному митним органом відповідно до частини сьомої статті 55 цього Кодексу;	Стаття 52. пункт 3. частина 2) на випуск у вільний обіг товарів, що декларуються за умови сплати митних платежів згідно із заявленою митною вартістю;	Якщо у митного органу є сумніви, то митний орган має самостійно довести невідповідність вартості товару, задекларованої імпортером. Звинувачувати імпортера чи змінювати йому вартість митний орган не має права, до тих пір поки не довів, що ним отримано експортну декларацію країни відправника товару, де вартість відрізняється від заявленої імпортером в Україні
30.	Стаття 52. Пункт 5. Частина 1) та 2)	Видалити Частину 1) та 2) Пункту 5.	Не потрібно ускладнювати декларування товару імпортеру. Якщо імпортер сплатив суму по інвойсу чи продавець його погодився товар поставити на основі інвойсу і експортної декларації, то не потрібні

			Оніякі додаткові перешкоди чи "дообчислення" від митних органів.
31.	Стаття 52. Пункт 8 та пункт 9.	Видалити пункти 8 та 9.	Жодних інших методів крім інвойсу і експортної декларації не має існувати. Не потрібні ніякі додаткові перешкоди чи маніпуляції з вартістю товару від митних органів.
32.	Стаття 53. Пункт 2. частина 2)	Видалити частину 2) пункту 2	Цивілізований світ багато років працює без контрактів, лише на підставі інвойсу і експортної декларації
33.	Стаття 53. Пункт 2. частина 5) за наявності - інші платіжні та/або бухгалтерські документи, що підтверджують вартість товару та містять реквізити, необхідні для ідентифікації ввезеного товару;	Пункт 2. частина 5) за наявності - експортна декларація країни відправлення товару	Імпортёр, що надав митним органам інвойс та експортну декларацію, не має більше нічого надавати чи доводити
34.	Стаття 53. Пункт 2. частина 6)	Стаття 53. Пункт 2. частина 6)	Перевізники сплачують самостійно податки за надані ними транспортні послуги, тому не слід за ці ж послуги обкладати митом та податком ще й імпортера і вимагати транспортні документи.
35.	Стаття 53. Пункт 2. частина 8)	Видалити частину 8) пункту 2	страхування товару не повинно цікавити митні органи, - вони не повинні мати права вимагати страхові документи чи документи, що містять відомості про вартість страхування.
36.	Стаття 53. Пункт 3	Видалити пункт 3	цей пункт є джерелом свавілля, корупції та знущання митних органів над підприємцями, які платять податки на утримання цих митних органів. Імпортёр має надати митним органам інвойс та експортну декларацію - нічого більше. Ніяких калькуляцій, довідок, обчислень чи іншого маразму.

37.	Стаття 54. Контроль правильності визначення митної вартості товарів	Статтю 54. скоротити до: Контроль правильності визначення митної вартості товарів 1. Контроль правильності визначення митної вартості товарів здійснюється митним органом під час проведення митного лише на підставі інвойсу та експортної декларації країни відправника товару.	Саме такі казуїстичні статті закони є причиною того, що Україна не успішна у світі, як економіка і як виробник товарів. Митні органи на підставі подібних статей забирають у підприємця гроші, енергію, час і здоров'я, необхідні для ведення підприємницької діяльності.
38.	Стаття 55. Коригування митної вартості товарів	Статтю 55 . скоротити до: Коригування митної вартості товарів може бути здійснено митними органами протягом 30 днів після митного оформлення товару лише у випадку отримання митними органами оригіналу експортної декларації від митних органів країни відправника товару, в якій вартість товару відрізняється від заявленої декларантом	Там де є право митних органів на свавільне трактування чого небудь, наприклад, ціни товару - виникає державний рекет та корупція митних органів
39.	Стаття 57. Методи визначення митної вартості товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту	Скоротити до одного абзацу: Єдиною підставою і методом визначення митної вартості товару є інвойс та експортну декларацію країни відправника товару	Україні не потрібні митні органи, які плодять "методи" створення перешкод підприємцям. Це не теоретична фізика, де треба придумувати теорії та складні обчислення. Взяв дані інвойси і експортної декларації і все -випускай товар у вільний обіг
40.	Статті 58-64	Видалити повністю	З тих же причин
41.	Стаття 261. Додаткова декларація	Видалити повністю	З тих же причин, інвойс та експортна декларація - завжди достатньо
42.	Стаття 263. Строки декларування 2. У разі відмови у прийнятті митної декларації або в митному оформленні товарів, у тому числі у зв'язку з прийняттям митним органом рішення про коригування митної вартості товарів нова митна декларація подається митному органу, який здійснює митне оформлення товарів, не пізніше 10 робочих днів з дати такої відмови,	Стаття 263. Строки декларування 2. У разі відмови митним органом у прийнятті митної декларації через відсутність інвойсу на товар нова митна декларація подається митному органу, який здійснює митне оформлення товарів, не пізніше 10 робочих днів з дати такої відмови, якщо товари протягом зазначеного часу не розміщено на складі тимчасового зберігання чи на складі митного органу.	Жодних коригувань без отримання митними органами оригіналу експортної декларації від митних органів країни відправника товару. Жодних відмов у митному оформленні якщо у декларанта є інвойс та експортна декларація

	якщо товари протягом зазначеного часу не розміщено на складі тимчасового зберігання чи на складі митного органу.		
43.	Стаття 345-349	Видалити	Ніяких виїзних перевірок. Перевіряйте одразу на місці інвойс та експортну декларацію країни відправника товару . Все інше - то совок, терор і знищення підприємців .
44.	Стаття 351-354	Видалити	Ніяких перевірок, крім перевірки інвойсу та експортної декларації країни відправника товару . Все інше - то совковий маразм і корупція.
45.	Стаття 485. Дії, спрямовані на неправомірне звільнення від сплати митних платежів чи зменшення їх розміру, а також інші протиправні дії, спрямовані на ухилення від сплати митних платежів 1. Заявлення в митній декларації з метою неправомірного звільнення від сплати митних платежів чи зменшення їх розміру неправдивих відомостей щодо істотних умов зовнішньоекономічного договору (контракту), ваги (з урахуванням допустимих втрат за належних умов зберігання і транспортування) або кількості, країни походження, відправника та/або одержувача товару, неправдивих відомостей, необхідних для визначення коду товару згідно з УКТ ЗЕД та його митної вартості, та/або надання з цією ж метою митному органу документів, що містять такі відомості, або несплата митних платежів у строк, встановлений законом, або інші протиправні дії, спрямовані на ухилення від сплати митних платежів, а так само використання товарів, стосовно яких надано пільги щодо сплати	Стаття 485. Неправомірність зменшення розміру митних платежів за будь який товар може бути доведено митними органами України лише при отриманні ними експортної декларації від митних органів країни-відправника товару за умови, що дана експортна декларація вказуватиме нижчу вартість товару, ніж заявлена українським імпортером даного товару. Запит щодо митної вартості митні органи здійснюють безкоштовно для імпортера. Митним органам забороняється ставити під сумнів заявлену імпортером вартість товару на підставі будь яких інших міркувань чи причин. Митним органам забороняється вимагати від імпортерів доводити заявлену ними вартість товару шляхом отримання довідок у будь яких українських посередницьких структурах.	Кожен іноземний відправник вказує вартість свого товару при його експорті до України у експортній декларації, яка зберігається у митній базі митних органів країни відправлення товару. Постанова митними органами України під сумнів митної вартості, заявленої українським імпортером з наданням експортної декларації країни відправника, є злочином проти підприємців, якщо не митні органи не доведуть, що в країні відправника товару в зареєстрованій там експортній декларації вказана інша вартість товару. Владі слід зосереджуватись на збільшенні числа власних виробників, а не на пограбуванні експортерів. Тоді податки зростатимуть законним і природним шляхом.

	митних платежів, в інших цілях, ніж ті, у зв'язку з якими було надано такі пільги,		
	ЦИВІЛЬНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ		
46.	пункт 1 статті 52 ЦКУ, Фізична особа - підприємець відповідає за зобов'язаннями, пов'язаними з підприємницькою діяльністю, усім своїм майном, крім майна, на яке згідно із законом не може бути звернено стягнення.	пункт 1 ст. 52 ЦКУ , Фізична особа - підприємець відповідає за зобов'язаннями, пов'язаними з підприємницькою діяльністю, тільки власним майном, яке використовує у своїй господарській діяльності	Відповідно до ст. 52 ЦКУ і ч. 2 ст. 128 ГКУ , підприємець відповідає за своїми підприємницькими зобов'язаннями усім своїм майном, незалежно від того, використовувалося воно для провадження підприємницької діяльності чи призначено для задоволення особистих і побутових потреб цієї фізичної особи.
47.	пункт 1 ст.325 ЦКУ, Суб'єктами права приватної власності є фізичні та юридичні особи.	пункт 1 ст. 325 ЦКУ, Суб'єктами права приватної власності є фізичні особи, фізичні особи-підприємці та юридичні особи	Згідно з ст. 325 Цивільного кодексу суб'єктами права приватної власності є фізичні та юридичні особи. Проте ЦКУ окремо не визначається такий суб'єкт права власності як фізична особа – підприємець, набуття такого статусу дозволяє лише здійснювати господарську діяльність. Тобто, статтю 325 ЦКУ визначено, що право приватної власності на майно належить фізичній особі, а не фізичній особі - суб'єкту господарювання, а значить, це майно не може вважатися основними фондами суб'єкта господарювання, на яке діють норми ПКУ в частині понесених витрат
	ГОСПОДАРСЬКИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ		
48.	пункт 2 ст.128 ГКУ, Громадянин-підприємець відповідає за своїми зобов'язаннями усім своїм майном, на яке	пункт 2 ст. 128 ГКУ, Громадянин-підприємець відповідає за своїми зобов'язаннями, тільки власним майном, яке використовує у своїй господарській діяльності	Незалежно від того, який статус у подальшому фізична особа обере для себе, у тому числі у разі прийняття рішення про здійснення будь-якої

	відповідно до закону може бути звернено стягнення.		діяльності (підприємницької або незалежної професійної), – суб'єктом права власності виступає саме фізична особа, а не підприємець.
Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування»			
49.	Стаття 24. Розмір допомоги по тимчасовій непрацездатності 1. Допомога по тимчасовій непрацездатності виплачується застрахованим особам залежно від страхового стажу в таких розмірах: 1) 50 відсотків середньої заробітної плати (доходу) - застрахованим особам, які мають страховий стаж до трьох років; 2) 60 відсотків середньої заробітної плати (доходу) - застрахованим особам, які мають страховий стаж від трьох до п'яти років; 3) 70 відсотків середньої заробітної плати (доходу) - застрахованим особам, які мають страховий стаж від п'яти до восьми років; 4) 100 відсотків середньої заробітної плати (доходу) - застрахованим особам, які мають страховий стаж понад вісім років; 5) 100 відсотків середньої заробітної плати (доходу) - застрахованим особам, віднесеним до 1 - 3 категорій осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи; одному з батьків або особі, що їх замінює та доглядає хвору дитину віком до 14 років, яка потерпіла від Чорнобильської катастрофи; ветеранам війни, постраждалим учасникам Революції Гідності та особам, на яких поширюється чинність Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту"; особам, віднесеним до	Стаття 24. Розмір допомоги по тимчасовій непрацездатності 1. Допомога по тимчасовій непрацездатності виплачується застрахованим особам залежно від страхового стажу в таких розмірах: 1) 50 відсотків середньої заробітної плати (доходу) - застрахованим особам, які мають страховий стаж до трьох років; 2) 60 відсотків середньої заробітної плати (доходу) - застрахованим особам, які мають страховий стаж від трьох до п'яти років; 3) 70 відсотків середньої заробітної плати (доходу) - застрахованим особам, які мають страховий стаж від п'яти до восьми років; 4) 100 відсотків середньої заробітної плати (доходу) - застрахованим особам, які мають страховий стаж понад вісім років; 5) 100 відсотків середньої заробітної плати (доходу) - застрахованим особам, віднесеним до 1 - 3 категорій осіб, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи; одному з батьків або особі, що їх замінює та доглядає хвору дитину віком до 14 років, яка потерпіла від Чорнобильської катастрофи; ветеранам війни, постраждалим учасникам Революції Гідності та особам, на яких поширюється чинність Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту"; особам, віднесеним до жертв нацистських переслідувань відповідно до Закону України "Про жертви нацистських	П.9 розд. V постанови Правління ПФУ від 18.06.14 №10-1 визначено, що страхувальникам надається інформація із Реєстру застрахованих осіб про застрахованих осіб, які перебувають у трудових відносинах з цими страхувальниками, за період перебування особи в трудових відносинах із страхувальником, а також про страховий стаж цих застрахованих осіб, необхідні для призначення соціальних виплат. Наразі страхувальник (роботодавець) при визначенні розміру допомоги по тимчасовій непрацездатності може отримати з Реєстру застрахованих осіб інформацію про загальний страховий стаж працівника (додаток 9 до пост. Правління ПФУ від 18.06.14 №10-1), який відображає відомості про стаж в розрізі років. При проведенні перевірок контролюючий орган використовує форму ОК-7 (додаток 5 до пост. Правління ПФУ від 18.06.14 №10-1), яка, крім інформації про загальний страховий стаж працівника відображає ще й страхувальників, суми фактичного заробітку/доходу,

	жертв нацистських переслідувань відповідно до Закону України "Про жертви нацистських переслідувань"; донорам, які мають право на пільгу, передбачену статтею 10 Закону України "Про донорство крові та її компонентів", особам, реабілітованим відповідно до Закону України "Про реабілітацію жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму 1917 - 1991 років", із числа тих, яких було піддано репресіям у формі (формах) позбавлення волі (ув'язнення) або обмеження волі чи примусового безпідставного поміщення здорової людини до психіатричного закладу за рішенням позасудового або іншого репресивного органу. 2. Особам, які перебувають у закладах охорони здоров'я, а також на самоізоляції під медичним наглядом у зв'язку з проведенням заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), а також локалізацію та ліквідацію її спалахів та епідемій, допомога по тимчасовій непрацездатності виплачується у розмірі 50 відсотків середньої заробітної плати (доходу) незалежно від страхового стажу, за винятком медичних працівників, яким допомога по тимчасовій непрацездатності у таких випадках виплачується в розмірі 100 відсотків середньої заробітної плати (доходу) незалежно від страхового стажу. 3. Сума допомоги по тимчасовій непрацездатності (включаючи догляд за хворою дитиною або хворим членом сім'ї) в розрахунку на місяць не повинна перевищувати розміру максимальної	переслідувань"; донорам, які мають право на пільгу, передбачену статтею 10 Закону України "Про донорство крові та її компонентів", особам, реабілітованим відповідно до Закону України "Про реабілітацію жертв репресій комуністичного тоталітарного режиму 1917 - 1991 років", із числа тих, яких було піддано репресіям у формі (формах) позбавлення волі (ув'язнення) або обмеження волі чи примусового безпідставного поміщення здорової людини до психіатричного закладу за рішенням позасудового або іншого репресивного органу. 2. Особам, які перебувають у закладах охорони здоров'я, а також на самоізоляції під медичним наглядом у зв'язку з проведенням заходів, спрямованих на запобігання виникненню та поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19), а також локалізацію та ліквідацію її спалахів та епідемій, допомога по тимчасовій непрацездатності виплачується у розмірі 50 відсотків середньої заробітної плати (доходу) незалежно від страхового стажу, за винятком медичних працівників, яким допомога по тимчасовій непрацездатності у таких випадках виплачується в розмірі 100 відсотків середньої заробітної плати (доходу) незалежно від страхового стажу. 3. Сума допомоги по тимчасовій непрацездатності (включаючи догляд за хворою дитиною або хворим членом сім'ї) в розрахунку на місяць не повинна перевищувати розміру максимальної величини бази нарахування єдиного внеску, з якої сплачувалися страхові внески до Фонду.	кількість днів трудових відносин, позначку про сплату страхових внесків тощо) та виключає з загального страхового стажу певні періоди (напр.: період отримання допомоги по безробіттю, роботи за цивільно-правовими договорами та ін.) В той же час, форма ОК-7 надається на запит страхувальника виключно за період перебування особи у трудових відносинах саме із таким страхувальником. Внесення змін унеможливить суб'єктивний підхід контролюючого органу при обчисленні трудового (страхового) стажу на підставі даних, до яких страхувальник при визначенні розміру допомоги по тимчасовій непрацездатності об'єктивно не має доступу.
--	--	---	---

	величини бази нарахування єдиного внеску, з якої сплачувалися страхові внески до Фонду.		
50.	4. відсутній	4. Розрахунок розміру допомоги по тимчасовій непрацездатності здійснюється страховальником на підставі даних, які надаються Пенсійним фондом України на запит страховальника з Реєстру застрахованих осіб Державного реєстру загальнообов'язкового державного соціального страхування	
51.	Частина сьома ст. 7 Закону N 2464 ПЕРЕЛІК видів виплат, що здійснюються за рахунок коштів роботодавців, на які не нараховується єдиний внесок на загальнообов'язкове державне соціальне страхування	Доповнити частину сьому ст.7 Закону N 2464: Не нараховується єдиний внесок на виплати в межах середнього заробітку працівників, призваних на військову службу.	Фінансовий тягар щодо виплати середнього заробітку покладено виключно на роботодавців.
52.	Частина 5 статті 8	Частина 5 статті 8	

	У разі якщо база нарахування єдиного внеску не перевищує розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід, сума єдиного внеску розраховується як добуток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід (прибуток), та ставки єдиного внеску.	У разі якщо база нарахування єдиного внеску не перевищує розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом, за який отримано дохід, сума єдиного внеску розраховується як добуток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід (прибуток), та ставки єдиного внеску (крім випадків, коли працівником не відпрацьовано повний місяць без поважних причин)	
	КОДЕКС ЦІВИЛЬНОГО ЗАХИСТУ УКРАЇНИ		
53.	Норма відсутня	Внести зміни та доповнення до Кодексу цивільного захисту України від 02 жовтня 2012 року № 5403-VI (зі змінами) в частині законодавчого урегулювання діяльності органів з оцінки відповідності шляхом проведення інспектування території, підприємств, приміщень, будівель та споруд на відповідність дотримання власниками об'єктів вимог правил пожежної безпеки, правил техногенної безпеки.	Сьогодні нагляд та контроль над виконанням комплексу заходів у сфері пожежної та техногенної безпеки проводить в основному держава через свої контрольно-наглядові функції. У багатьох країнах Європи зокрема, у Бельгії, Німеччині, Нідерландах, Франції, Австрії відсутні державні інспектори з пожежного та техногенного нагляду. Відповідну функцію виконують юридичні особи, які отримали статус органу з інспектування відповідно до критеріїв встановлених міжнародним європейським стандартом ISO/IEC 17020:2012 «Conformity assessment -- Requirements for the operation of various types of bodies performing inspection» (в Україні ДСТУ EN ISO/IEC 17020:2014 «Оцінка відповідності. Вимоги до роботи різних типів органів з інспектування»). Такий вид контролю діє вже давно і якість забезпечення пожежної та техногенної безпеки не знижується, а навпаки покращується, тому що сам

			підприємець зацікавлений у забезпеченні безпеки життя та здоров'я працівників, захисті майна. Акредитація органів з інспектування здійснюється Національним органом з акредитації у відповідності до національного стандарту ДСТУ EN ISO/IEC 17020:2014 «Оцінка відповідності. Вимоги до роботи різних типів органів з інспектування» (EN ISO/IEC 17020:2012). На сьогодні в державі проваджують свою діяльність десятки органів з інспектування у сфері пожежної та техногенної безпеки. Основними напрямками їх діяльності, відповідно до сфери з акредитації, є інспектування з пожежної та техногенної безпеки за напрямками: системи протипожежного захисту; автоматизовані системи раннього виявлення загрози виникнення надзвичайних ситуацій та оповіщення населення; вогнезахисне обробляння конструкцій та матеріалів; об'єкти будівництва. Слід зазначити, що органи з інспектування які підтвердили свою відповідність як Тип «А» згідно ДСТУ EN ISO/IEC 17020:2014 є незалежними, неупередженими у своїй діяльності від залучених сторін та здійснюють інспектування як «третя сторона».
54.	Норма відсутня	Внести зміни та доповнення до Кодексу цивільного захисту України	

		02 жовтня 2012 року № 5403-VI (зі змінами) в частині законодавчого урегулювання діяльності органів з оцінки відповідності шляхом проведення інспектування та підтвердження відповідності працездатності змонтованих на об'єктах будівництва систем проти пожежного захисту, систем раннього виявлення надзвичайних ситуацій та оповіщення населення, вогнезахисного оброблення будівельних конструкцій та матеріалів тощо.	
ЗАКОН УКРАЇНИ «ПРО РЕГУЛЮВАННЯ МІСТОБУДІВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ»			
55.	Норма відсутня	Внести зміни та доповнення до Закону України «Про регулювання містобудівної діяльності» від 17 лютого 2011 року № 3038-VI (зі змінами) в частині законодавчого урегулювання діяльності органів з оцінки відповідності шляхом проведення інспектування та підтвердження відповідності працездатності змонтованих на об'єктах будівництва систем проти пожежного захисту, систем раннього виявлення надзвичайних ситуацій та оповіщення населення, вогнезахисного оброблення будівельних конструкцій та матеріалів тощо, та визнання результатів інспектування органами державного архітектурно-будівельного контролю під час прийняття рішень щодо готовності збудованих об'єктів до експлуатації.	Сьогоденні нагляд та контроль над виконанням комплексу заходів у сфері пожежної та техногенної безпеки проводить в основному держава через свої контрольно-наглядові функції. У багатьох країнах Європи зокрема, у Бельгії, Німеччині, Нідерландах, Франції, Австрії відсутні державні інспектори з пожежного та техногенного нагляду. Відповідну функцію виконують юридичні особи, які отримали статус органу з інспектування відповідно до критеріїв встановлених міжнародним європейським стандартом ISO/IEC 17020:2012 «Conformity assessment -- Requirements for the operation of various types of bodies performing inspection» (в Україні ДСТУ EN ISO/IEC 17020:2014 «Оцінка відповідності. Вимоги до роботи різних типів органів з інспектування»). Такий вид контролю діє вже давно і якість забезпечення пожежної та техногенної безпеки не знижується, а

			навпаки покращується, тому що сам підприємець зацікавлений у забезпеченні безпеки життя та здоров'я працівників, захисті майна. Акредитація органів з інспектування здійснюється Національним органом з акредитації у відповідності до національного стандарту ДСТУ EN ISO/IEC 17020:2014 «Оцінка відповідності. Вимоги до роботи різних типів органів з інспектування» (EN ISO/IEC 17020:2012). На сьогодні в державі проваджують свою діяльність десятків органів з інспектування у сфері пожежної та техногенної безпеки. Основними напрямками їх діяльності, відповідно до сфери з акредитації, є інспектування з пожежної та техногенної безпеки за напрямками: системи протипожежного захисту; автоматизовані системи раннього виявлення загрози виникнення надзвичайних ситуацій та оповіщення населення; вогнезахисне оброблення конструкцій та матеріалів; об'єкти будівництва. Слід зазначити, що органи з інспектування які підтвердили свою відповідність як Тип «А» згідно ДСТУ EN ISO/IEC 17020:2014 є незалежними, неупередженими у своїй діяльності від залучених сторін та здійснюють інспектування як «третя сторона».
	ЗАКОН УКРАЇНИ «ПРО ДОСТУП ДО ОБ'ЄКТІВ БУДІВНИЦТВА, ТРАНСПОРТУ, ЕЛЕКТРОЕНЕРГЕТИКИ		

3 МЕТОЮ РОЗВИТКУ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙНИХ МЕРЕЖ»

56.	Стаття 1. Визначення термінів	Стаття 1. Визначення термінів	
	1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:		
	інфраструктура кабельної каналізації електрозв'язку - обладнання та споруди, призначені для прокладання, монтажу та експлуатаційного обслуговування кабелів телекомунікацій, що включають трубопроводи (канали кабельної каналізації), закладні та оглядові пристрої в колодязях, кабельних шафах, шахтах, колекторах, мостах, естакадах, тунелях, будівлях, а також приміщення для введення кабелів і розміщення лінійного обладнання, що надаються або можуть надаватися власником інфраструктури об'єкта доступу у користування замовнику на договірних засадах;	інфраструктура кабельної каналізації електрозв'язку - обладнання та споруди, призначені для прокладання, монтажу та експлуатаційного обслуговування кабелів телекомунікацій, що включають трубопроводи (канали кабельної каналізації), закладні та оглядові пристрої в колодязях, кабельних шафах, шахтах, колекторах (будь якого призначення) , мостах, естакадах, тунелях, будівлях, а також приміщення для введення кабелів і розміщення лінійного обладнання, що надаються або можуть надаватися власником інфраструктури об'єкта доступу у користування замовнику на договірних засадах;	Інфраструктура ККЕ дуже розгалужена і її закладні канали розміщуються у каналах будь- якого призначення і технічного спрямування.
	інфраструктура об'єкта будівництва - будинки, у тому числі житлового фонду, будівлі, споруди будь-якого призначення, опори зовнішнього освітлення, колектори, системи водопостачання та водовідведення, вертикальні труби-стояки, системи кабельних коробів, трубопроводів, лотоків, драбин, поверхові розподільні монтажні шафи систем зв'язку та сигналізації (окремі або суміщені з електрообладнанням) тощо, що надаються або можуть надаватися власником інфраструктури об'єкта доступу у користування замовнику на договірних засадах;	інфраструктура об'єкта будівництва - будинки, у тому числі житлового фонду, будівлі, споруди будь-якого призначення, опори зовнішнього освітлення, технічні засоби мовлення, в т.ч. радіотрансляційні точки , колектори будь-якого призначення , системи водопостачання та водовідведення, вертикальні труби-стояки, системи кабельних коробів, трубопроводів, лотоків, драбин, поверхові розподільні монтажні шафи систем зв'язку та сигналізації (окремі або суміщені з електрообладнанням) тощо, що надаються або можуть надаватися власником інфраструктури об'єкта доступу у користування замовнику на договірних засадах;	На практиці виникає проблема кваліфікації (віднесення) того чи іншого об'єкта доступу до виду інфраструктури, насамперед такі питання виникають при організації доступу в колектори, які мають різне технічне призначення (тепло, вода, загальні), а також використання телевізійних вишок, радіотрансляційних точок, станцій, що є технічними засобами мовлення і не можуть на даний момент бути віднесені до жодного з об'єктів доступу визначеного у Законі.
	власник (володілець) інфраструктури об'єкта доступу (далі - власник інфраструктури об'єкта доступу) - фізична або юридична особа, у власності (володінні)	власник (володілець) інфраструктури об'єкта доступу (далі - власник інфраструктури об'єкта доступу) - фізична або юридична особа, у власності (володінні), управлінні	Уточнення редакційне щодо сфери застосування закону та категорії власника (володільця) інфраструктурою доступу

	якої перебуває інфраструктура об'єкта доступу або окремі її елементи;	(розпорядженні) якої перебуває інфраструктура об'єкта доступу або окремі її елементи;	
	договір з доступу - договір, укладений згідно з законодавством між власником інфраструктури об'єкта доступу і замовником про доступ до інфраструктури об'єкта доступу з метою користування нею або її елементами для забезпечення можливості надання телекомунікаційних послуг замовником і отримання таких послуг їх споживачами, з урахуванням умов, визначених цим Законом;	договір з доступу - договір, укладений згідно з законодавством між власником інфраструктури об'єкта доступу, в тому числі управителем багатоквартирного будинку, об'єднанням співвласників багатоквартирного будинку і замовником про доступ до інфраструктури об'єкта доступу з метою користування нею або її елементами для забезпечення можливості надання телекомунікаційних послуг замовником і отримання таких послуг їх споживачами, з урахуванням умов, визначених цим Законом;	
	проектна документація з доступу до інфраструктури об'єкта доступу (далі - проектна документація з доступу) - текстові та графічні матеріали, розроблені відповідно до технічних умов з доступу, що визначають розміщення технічних засобів телекомунікацій замовника на елементах інфраструктури відповідного об'єкта доступу;	проектна документація з доступу до інфраструктури об'єкта доступу (далі - проектна документація з доступу) - текстові та графічні матеріали, розроблені відповідно до технічних умов з доступу, що визначають нове будівництво (розміщення) технічних засобів телекомунікацій замовника на елементах інфраструктури відповідного об'єкта доступу;	Уточнення редакційне, щодо проектування нового будівництва (розміщення) телекомунікаційних мереж
57.	Стаття 3. Сфера дії Закону	Стаття 3. Сфера дії Закону	
	1. Дія цього Закону поширюється на відносини між власниками інфраструктури об'єкта доступу всіх форм власності та замовниками, що виникають при доступі до інфраструктури відповідного об'єкта доступу.	1. Дія цього Закону поширюється на відносини між власниками інфраструктури об'єкта доступу всіх форм власності, в тому числі управителями багатоквартирних будинків, об'єднанням співвласників багатоквартирного будинку та замовниками, що виникають при доступі до інфраструктури відповідного об'єкта доступу.	З практики взаємодії з власниками інфраструктури, які здійснюють управління багатоквартирними будинками, зокрема управляючими компаніями, ОСББ необхідно чітко визначити, що дія цього закону поширюється на ці категорії. Складність взаємовідносин провайдера з цими категоріями виникає, насамперед, із за нечіткого визначення сфери дії Закону про доступ, адже визначення терміну власника інфраструктури досить широке тому доцільно конкретизувати

			сферу дії закону для уникнення нівелювання спеціальності його норм по відношенню до Законів України «Про особливості управління багатоквартирними будинками», "Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку"
58.	Стаття 12. Основні вимоги до технічних умов з доступу та порядок їх видачі	Стаття 12. Основні вимоги до технічних умов з доступу та порядок їх видачі	
	1. Технічні умови з доступу розробляються та видаються власником інфраструктури відповідного об'єкта доступу замовнику в порядку, на умовах та у строк, що визначені правилами надання доступу до інфраструктури відповідного об'єкта доступу.	1. Технічні умови з доступу розробляються та видаються власником інфраструктури відповідного об'єкта доступу замовнику при зацікавленості його в розміщенні нових телекомунікаційних мереж, а також дообладнанні існуючих в порядку, на умовах та у строк, що визначені правилами надання доступу до інфраструктури відповідного об'єкта доступу.	Уточнення, що ТУ розробляються та видаються власником інфраструктури відповідного об'єкта доступу замовнику при зацікавленості його в розміщенні нових телекомунікаційних мереж, а також дообладнанні існуючих
59.	Стаття 13. Основні вимоги до проектної документації з доступу		
	4. Проектна документація з доступу має бути погоджена власником інфраструктури об'єкта доступу протягом 15 робочих днів з дня її отримання від замовника.	4. Проектна документація з доступу має бути погоджена власником інфраструктури об'єкта доступу протягом 15 робочих днів з дня її отримання від замовника. Проектна документація на існуючу телекомунікаційну мережу, яка розміщена до моменту набуття власником інфраструктури об'єкта доступу прав володіти (розпоряджатися, управляти) об'єктом доступу та/або до дати направлення запиту (пропозиції) укладення договору з доступу надається замовником в копії власнику інфраструктури об'єкта доступу для ознайомлення.	Врегулювання питання вимоги розробки проектної документації на мережу яка вже введена в експлуатації, збудована раніше і має всю необхідну проектну документацію та не потребує дообладнання на дату укладення договору доступу.
60.	Стаття 14. Права та обов'язки власника інфраструктури об'єкта доступу	Стаття 14. Права та обов'язки власника інфраструктури об'єкта доступу	

	1. Власник інфраструктури об'єкта доступу має право:		
	1) вимагати укладення договору з доступу для надання доступу до інфраструктури відповідного об'єкта доступу;		
	2) визначати плату за доступ, що розраховується згідно з відповідною методикою визначення плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта доступу, затвердженою відповідним державним органом;		
	3) перевіряти хід виконання замовником робіт відповідно до договору з доступу;		
	4) вимагати від замовника у порядку, встановленому договором з доступу, усунення порушень, виявлених за результатами перевірки виконання робіт, що здійснюються відповідно до договору з доступу;		
	5) відмовляти замовнику у видачі технічних умов з доступу, погодженні проектної документації з доступу та укладенні договору з доступу виключно з підстав, визначених цим Законом;		
	6) демонтувати (частково демонтувати) технічні засоби телекомунікацій, розміщені на елементах інфраструктури об'єкта доступу, відповідно до законодавства;		
	7) укласти із замовником договір з доступу після досягнення сторонами згоди щодо всіх істотних умов договору з доступу;		
	8) розривати договір з доступу у передбачених таким договором та/або законодавством випадках.		

	2. Власник інфраструктури об'єкта доступу зобов'язаний:		
	1) надавати замовнику відповідно до договору з доступу безперешкодний доступ до всіх технічних засобів телекомунікацій, розміщених на елементах інфраструктури об'єкта доступу;	У разі якщо технічні засоби телекомунікацій розміщені на елементах інфраструктури об'єкта доступу за згодою попереднього власника інфраструктури, новий власник інфраструктури об'єкта доступу має забезпечувати безперешкодний доступ до таких технічних засобів оператору, провайдеру телекомунікацій або уповноваженій ними особі до укладення/переукладення з ним договору з доступу або до спливу місячного строку на прийняття замовником пропозиції власника про укладення договору з доступу, залишеної без відповіді замовника»; Пропозиція нового власника інфраструктури об'єкта доступу має бути викладена письмово і містити інформацію про підставу переходу до нього права власності (володіння) щодо інфраструктури об'єкта доступу, зміну сторони договору доступу, безпосередньо пропозицію укласти договір з доступу й розрахунок періодичної плати за доступ. У такому випадку технічні засоби телекомунікацій, розміщені в/на елементах інфраструктури об'єкту доступу угодою з попереднім власником інфраструктури не потребують замовлення у нового власника технічних умов з доступу до елементів	<u>Підпункт 1 частини 2 статті 14 Закону необхідно доповнити новим абзацом, що дозволить вирішити проблему певного вакууму в період зміни власника інфраструктури об'єкта доступу, деталізує ч.8 ст. 16 Закону.</u> Законом не передбачено, як операторам та провайдерам отримувати доступ до об'єктів будівництва у будинках, які вже введені в експлуатацію, ОСББ не створено, конкурс з визначення управителя не проведений. Отже, в цих випадках Закон майже не працює, та це блокує провайдерам та операторам роботу щодо доступу до об'єктів будівництва, власником яких є співвласники багатоквартирних будинків В процесі реорганізації комунальних підприємств, ЖЕКів, масового списання з балансу комунальних підприємств об'єктів інфраструктури, створення ОСББ, впровадження інституту управляючих компаній в багатоквартирних будинках – укладення/переукладення договорів з доступу вимагає від оператора, провайдера значних часових ресурсів, зокрема на пошук нового власника, встановлення його прав на об'єкт доступу, тощо. Деякі будинки після процедури списання з комунальної власності певний час залишаються

		інфраструктури об'єкта доступу та розробки нової проектної документації з доступу до інфраструктури об'єкта доступу.	взагалі не визначеними з формою управління. При цьому, раніше створена телекомунікаційна мережа в будинку активно експлуатується, потребує безперешкодного доступу для технічного обслуговування, належного функціонування з метою надання телекомунікаційних послуг абонентам. Є спроби нового власника вимагати від замовника, що має власні телекомунікаційні мережі в/на об'єкті інфраструктурі, які розміщені при попередньому власнику, вимагати отримання нових технічних умов та розробки і погодження нового проекту на мережу, що активно експлуатується вже тривалий час.
	3. Забороняється вимагати від замовника виконання будь-яких робіт, здійснення будівництва, реконструкції, технічного переоснащення інфраструктури об'єкта доступу як умови отримання доступу до нього.	3. Забороняється вимагати від замовника виконання будь-яких робіт, здійснення будівництва, реконструкції, технічного переоснащення інфраструктури об'єкта доступу, або плати за виконання таких робіт , як умови отримання доступу до нього	Пропонується доповнити словами « або плати за виконання таких робіт », що дозволить уникнути ситуацій, коли власник вимагає не виконання робіт щодо поліпшення інфраструктури об'єкта доступу, а вимагає від замовника плати за виконання таких робіт сторонніми організаціями.
	відсутній	4. Забороняється вимагати від замовника укладення будь-якого іншого договору (оренди, сервітуту тощо), крім і замість договору з доступу.	Оскільки відносини доступу є новими, не всі власники розуміють, що доступ це один з видів платного строкового користування майном та вимагають додаткового укладення договорів оренди. Особливо це стосується власників (балансоутримувачів) державного та комунального майна.

61.	Стаття 16. Особливості укладення, зміни та розірвання договору з доступу		
	1. Доступ до інфраструктури об'єкта доступу здійснюється на підставі договору з доступу між власником інфраструктури об'єкта доступу та замовником, що укладається відповідно до законодавства з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом.		
	2. Укладення договору з доступу здійснюється після видачі замовнику технічних умов з доступу та погодження власником інфраструктури об'єкта доступу проектної документації з доступу.	Виключити Або доповнити абзацом такого змісту: 2. Укладення договору з доступу здійснюється після видачі замовнику технічних умов з доступу та погодження власником інфраструктури об'єкта доступу проектної документації з доступу. Укладення (переукладення) договору доступу з метою користування інфраструктури об'єкта доступу, де вже існують телекомунікаційні мережі здійснюється після направлення власнику інфраструктури об'єкта доступу засвідченої замовником фотокопії проектної документації будівництва такої телекомунікаційної мережі.	Для вирішення питання процедурного характеру коли на мережу, що фактично розміщена на об'єкті доступу до набрання чинності закону введена в експлуатацію і має активних абонентів Закон передбачає вимогу що передуює укладенню договору доступу замовлення ТУ і розробка проектної документації, що не логічна з огляду на завдання проектування та цілі.
62.	Стаття 17. Особливості визначення плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта доступу		
	1. Плата за доступ до елементів інфраструктури об'єкта доступу може складатися з одноразової та/або періодичної плати.		

	2. До одноразової плати за доступ належить виключно плата за розроблення та видачу технічних умов з доступу.		
	3. Періодична плата за доступ може встановлюватись виключно за наявності додаткових витрат власника інфраструктури об'єкта доступу на утримання елементів інфраструктури об'єкта доступу, пов'язаних з наданим доступом. відсутній	Розмір періодичної плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта доступу, має обов'язково враховувати пропорційний розподіл витрат на утримання елементів інфраструктури об'єкта доступу, пов'язаним з наданим доступом власником між всіма замовниками, що використовують одні й ті самі елементи інфраструктури об'єкта доступу.	Доповнити ч. 3 ст. 17 новим абзацом. Закон передбачає необхідність встановлення Методикою визначення плати за доступ механізму визначення розміру плати за доступ у вигляді формули із пропорційним розподілом витрат власника інфраструктури об'єкта доступу між замовниками, якщо вони використовують одні й ті самі елементи інфраструктури об'єкта доступу, разом з цим, Закон не передбачає для власника обов'язку застосування цієї вимоги щодо розрахунку. На практиці, власник відмовляє у такому перерозподілі з різних мотивів, з посиланням на відсутність прямої норми закону щодо умов визначення власником інфраструктури плати за доступ, комерційну таємницю тощо.
	7. Розмір плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта доступу визначається власником інфраструктури цього об'єкта доступу згідно з методикою визначення плати за доступ до елементів	7. Розмір плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта доступу визначається власником інфраструктури цього об'єкта доступу згідно з методикою визначення плати за доступ до елементів інфраструктури об'єкта	Обов'язковість нарахування ПДВ передбачена ст. 194 розділ 5 ПК України, разом з цим при практичному застосуванні виникає конфлікт інтересів в узгодженні сторонами

інфраструктури об'єкта доступу, затвердженою відповідним державним органом влади згідно з цим Законом, і не може перевищувати: 1) за розроблення та видачу технічних умов з доступу - 50 відсотків мінімальної заробітної плати; 2) за доступ до елементів інфраструктури об'єктів електроенергетики - 0,3 відсотка мінімальної заробітної плати за одну опору - елемент будь-якої інфраструктури об'єкта доступу, у тому числі опору лінії електропередачі, на місяць; 3) за доступ до інфраструктури об'єкта будівництва, за користування будинковою розподільною мережею (в місяць за будинок) - 2 відсотки розміру мінімальної заробітної плати для будинків до 100 квартир; 3 відсотки розміру мінімальної заробітної плати для будинків від 101 до 160 квартир; 5 відсотків розміру мінімальної заробітної плати для будинків від 161 квартири і вище; 4) за доступ до елементів інфраструктури об'єкта транспорту - 5 відсотків мінімальної заробітної плати за один канал-кілометр кабельної каналізації електрозв'язку на місяць; 5) за доступ до елементів інфраструктури кабельної каналізації електрозв'язку - 5 відсотків мінімальної заробітної плати за один канал-кілометр	доступу, затвердженою відповідним державним органом влади згідно з цим Законом, включає всі податки і збори, передбачені законодавством, і не може перевищувати: 1) за розроблення та видачу технічних умов з доступу - 50 відсотків мінімальної заробітної плати; 2) за доступ до елементів інфраструктури об'єктів електроенергетики - 0,3 відсотка мінімальної заробітної плати за одну опору - елемент будь-якої інфраструктури об'єкта доступу, у тому числі опору лінії електропередачі, на місяць; 3) за доступ до інфраструктури об'єкта будівництва, за користування будинковою розподільною мережею (в місяць за будинок) - 2 відсотки розміру мінімальної заробітної плати для будинків до 100 квартир; 3 відсотки розміру мінімальної заробітної плати для будинків від 101 до 160 квартир; 5 відсотків розміру мінімальної заробітної плати для будинків від 161 квартири і вище; 5 відсотків розміру мінімальної заробітної плати для колекторів будь-якого призначення (за один кілометр) та технічних засобів мовлення, в т.ч. радіотрансляційних точок; 4) за доступ до елементів інфраструктури об'єкта транспорту - 5 відсотків мінімальної заробітної плати за один канал-кілометр кабельної каналізації електрозв'язку на місяць; 5) за доступ до елементів інфраструктури кабельної каналізації електрозв'язку - 5 відсотків мінімальної заробітної плати за один канал-	істотних умов договору з доступу, а саме ціни договору. Передбачається уточнення, що граничний розмір плати за доступ, що визначний власником відповідно до вимог Методики вже включає 20% ПДВ. Також необхідно на рівні Закону встановити розмір граничної плати за доступ до колекторів будь якого призначення та до технічних засобів мовлення, де замовники розміщують належне їм телекомунікаційне обладнання, але врегулювання сторонами розміру плати залишається проблемним.
--	--	---

	кабельної каналізації електрозв'язку на місяць. Розмір мінімальної заробітної плати визначається законом станом на 1 січня поточного року.	кілометр кабельної каналізації електрозв'язку на місяць. Розмір мінімальної заробітної плати визначається законом станом на 1 січня поточного року.	
63.	Стаття 18. Врегулювання спорів щодо доступу до інфраструктури об'єкта доступу		
	1. У разі виникнення спорів між власником інфраструктури об'єкта доступу та замовником на етапах укладання, виконання, зміни та розірвання договору з доступу і неможливості вирішення їх шляхом проведення двосторонніх консультацій та переговорів сторони можуть провести досудове врегулювання спору в порядку, встановленому законодавством.		
	Відсутня	Стаття 18-1. Відповідальність за порушення законодавства щодо доступу до інфраструктури об'єкта доступу 1. Власники інфраструктури об'єкта доступу несуть відповідальність за порушення норм цього Закону, Правил відповідно до закону. 2. У разі ухилення від укладання/переукладення договору з доступу більше 6 місяців з дати направлення пропозиції замовник може вимагати сплати штрафу у розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України, що діяла в період, за який нараховується штраф за кожен день після спливу 6 місячного терміну з дати отримання пропозиції укладення/переукладення договору з доступу власником інфраструктури об'єкта доступу.	Абсолютне ігнорування ОБСББ, Управляючими компаніями, органами місцевого самоврядування вимог закону про доступ призводить до обмеження доступу операторів, провайдерів телекомунікацій до інфраструктури об'єктів доступу і відповідно обмежує доступ споживачів телекомунікаційних послуг, спотворює конкуренцію, провокує монополізм на ринку послуг з доступу до інфраструктури. Така ситуація зумовлює очевидну необхідність введення відповідальності за порушення законодавства щодо доступу до інфраструктури об'єкта доступу. Крім цього, чинний Закон передбачає настання такої

		3. У разі недотримання умов договорів, укладених відповідно до цього Закону, будь-яке обмеження доступу замовника до телекомунікаційного обладнання розміщеного в/на інфраструктурі об'єкта доступу, усі витрати оператора телекомунікацій на усунення пошкодження обладнання, задоволення претензій споживачів телекомунікаційних послуг, а також відшкодування інших збитків (у тому числі неотриманий прибуток) покладаються на власника інфраструктури об'єкта доступу.	відповідальності при ухиленні від укладання договору з доступу, але межі відповідальності законом не встановлено. Відсутність відповідальності відповідно до Закону про доступ, у разі не створення ОСББ, саме для співвласників багатоквартирних будинків.
64.	Розділ VI ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ		
	1. Цей Закон набирає чинності через три місяці з дня його опублікування.		
	2. Чинні на день набрання чинності цим Законом договори, предметом яких є доступ до елементів інфраструктури об'єкта доступу, діють до завершення строку їх дії на умовах, визначених такими договорами.		
	На вимогу замовника або власника інфраструктури об'єкта доступу такі договори мають бути приведені у відповідність із <u>частиною шостою</u> статті 16 цього Закону у місячний строк з дня виставлення вимоги.	У такому випадку договір з доступу укладається без видачі технічних умов, розроблення та погодження проектної документації. Частина 8 ст. 16 цього Закону поширюється на чинні договори, укладені до	Пропонується доповнити перехідні положення щодо умов переукладення на вимогу замовника/власника договорів, укладених до набрання чинності цього Закону предметом яких є доступ до інфраструктури. Передбачивши, що в такому випадку, а також у випадку якщо за 6 (шість) місяців після закінчення договору, укладеного до набрання чинності цього Закону, предметом якого був доступ, не вимагається: - замовлення технічних умов

		набрання чинності цього Закону, предметом яких є доступ до елементів інфраструктури об'єкта доступу, якщо інше не передбачено такими договорами.	Розробка і погодження нової проектної документації. Якщо ж за таких умов, передбачається дообладнання технічних засобів телекомунікацій, - то таке дообладнання потребує погодження з власником інфраструктури відповідно до вимог законодавства. Пропонується поширити ч. 8 ст. 16 цього Закону на чинні договори, укладені до набрання чинності цього Закону, (якщо інше не передбачено такими договорами) в частині зміни власника, для можливості внесення змін через зміну сторони договору без зміни умов чи розірвання договору.
--	--	--	--